

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 07. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **T. P.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 28. októbra 2011, sp. zn. BB-4T 22/2011, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

II. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený T. P., nar. X., trvale bytom H., t. č. v Ústave na výkon väzby v Bratislave **sa p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej už len „Špecializovaný trestný súd“) uznesením z 28. októbra 2011, sp. zn. BB-4T 22/2011, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného T. P. o prepustenie z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojich obhajcov aj písomne odôvodnil.

V jej písomnom odôvodnení pritom v prvom rade zdôraznil tú skutočnosť, že ak ho súd oslobodil spod obžaloby pre trestný čin najprísnejšie trestný v jednom bode obžaloby a v druhom bode obžaloby ho uznal vinným, je potrebné preskúmať trvanie väzby z hľadiska maximálnej lehoty väzby stanovenej pre trestný čin, z ktorého bol uznaný vinným.

Ak táto uplynula (§ 76 ods. 6 písm. a/ Tr. por.), predseda senátu je povinný vydať príkaz na jeho prepustenie z väzby z dôvodu uplynutia celkovej lehoty väzby (§ 79 ods. 2 Tr. por. posledná veta za bodkočiarkou). V opačnom prípade dôjde podľa jeho názoru k porušeniu jeho základného ľudského práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 1 Listiny a čl. 5 ods. 1 Dohovoru.

Záver súdu, že ide o spoločné konanie a lehota dĺžky trvania je určená podľa najprisnejšieho trestného činu v zmysle § 76 ods. 8 Tr. por. považujem z hľadiska logického a gramatického výkladu ust. § 79 ods. 2 Tr. por. a jeho aplikácie, tiež z hľadiska judikatúry ústavného súdu či ESLP za ústavne ako aj zákonne neakceptovateľný.

Rovnako je podľa obvineného zákonne aj ústavne neudržateľný i ten záver súdu prvého stupňa, že naďalej pretrváva väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť.

Ďalej obvinený poukázal na to, že ak došlo k pozbaveniu jeho osobnej slobody v rozpore so zákonom (§ 31 ods. 1 Tr. por. - sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava III mal byť vylúčený z dôvodu pochybnosti o jeho nezaujatosti; § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. – skutok, pre ktorý bol vzatý do väzby nevykazoval znaky trestného činu, dôvod tzv. preventívnej väzby nebol daný) a tým bolo porušené jeho právo na zákonné pozbavenie osobnej slobody čl. 5 ods. 1 písm. c/ Dohovoru, má právo domáhať sa preskúmania zákonnosti pozbavenia osobnej slobody v rámci preskúmania zákonnosti trvania väzby podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru. Preskúmanie zákonnosti vzatia do väzby je totiž predpokladom skúmania zákonnosti trvania väzby, ku ktorému je súd zaviazaný v každom štádiu trestného konania pri rozhodovaní o väzbe.

S ohľadom na uvedené má teda za to, že ak súd nepreskúmal pri rozhodovaní dňa 28. októbra 2010 v rámci preskúmania zákonnosti trvania jeho väzby aj zákonnosť pozbavenia jeho osobnej slobody dňa 4. decembra 2009, porušil tým jeho právo na preskúmanie zákonnosti pozbavenia osobnej slobody podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru, čl. 17 ods. 2, 3 a 5 ústavy.

Postupom, rozhodnutím o jeho vzatí do väzby ako i napadnutým rozhodnutím došlo však podľa názoru obvineného k porušeniu aj iných základných práv a slobôd, predovšetkým potom práva na súdnu ochranu na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 36 ods. 1 Listiny,

čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 ústavy, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 Listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru, práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Napokon obvinený upozornil i na tú skutočnosť, že hoci je pretrvávajúce dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu *conditio sine qua non* zákonnosti jeho ďalšieho držania vo väzbe, po uplynutí určitého času to už nestačí, pričom ak má väzba trvať aj naďalej, musí prísť iný významný a dostatočný dôvod alebo dôvody a navyše musí byť preukázané, že kompetentné orgány postupujú vo veci s osobitnou starostlivosťou.

S ohľadom na vyššie uvedené preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí v jeho prítomnosti v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru napadnuté rozhodnutie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por., resp. podľa § 79 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol dňa 03. novembra 2011 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom postupom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k takému záveru, že sťažnosť obvineného bola podaná **dôvodne**.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že uznesením povereného príslušníka Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III oddelenia skráteneho vyšetrovania z 03. decembra 2009, ČVS: ORP-2868/1-OSV-B3-2009, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie T. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru Odboru Bratislava 2. oddelenia vyšetrovania z 15. februára 2010, ČVS: PPZ-167/BOK-B2-2009, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie T. P.

za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. Ten istý vyšetrovateľ následne vydal zároveň tiež uznesenie o spojení oboch vyššie uvedených trestných vecí na spoločné konanie (podľa § 21 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por.) s tým, že toto bude ďalej vedené na Úrade boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru Odbor Bratislava 2. oddelenie vyšetrovania pod ČVS: PPZ-167/BOK-B2-2009.

Do väzby bol obvinený vzatý uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava III zo 4. decembra 2009, sp. zn. Tp 34/09, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že táto mu začala plynúť dňom 02. decembra 2009 o 18.00 hod.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 8. marca 2010, sp. zn. Tp 18/10, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2010, sp. zn. 5 Tost 9/2010, boli podľa § 79 ods. 2 Tr. por. u obvineného dôvody väzby zmenené tak, že sú u neho dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu zo 16. júna 2010, sp. zn. Tp 18/2010, bola podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehota trvania väzby u obvineného predĺžená o 2 mesiace, t.j. do 2. septembra 2010.

Dňa 20. júla 2010 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej už len „ÚŠP GP SR“) na Špecializovaný trestný súd obžalobu na obvineného T. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe tam uvedenom.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 30. júla 2010, sp. zn. BB-4T 24/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. augusta 2010, sp. zn. 6 Tost 24/2010, bola podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. predmetná trestná vec vrátená prokurátorovi.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 30. júla 2010, sp. zn. BB-4T 24/2010, bolo súčasne rozhodnuté o tom, že obvinený sa podľa § 79 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 79 ods. 1 Tr. por. prepúšťa z väzby na slobodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky však na podklade sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR uznesením z 19. augusta 2010, sp. zn. 6 Tost 23/2010, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. toto rozhodnutie zrušil a podľa § 79 ods. 2 Tr. por. obvineného ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V súlade s § 76 ods. 10 Tr. por. začala obvinenému od 30. augusta 2010 (od doručenia spisu prokurátorovi) plynúť nová základná sedemmesačná lehota väzby.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 8. októbra 2010, sp. zn. Tp 79/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010, sp. zn. 3 Tost 29/2010, bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a zároveň podľa § 81 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nebol prijatý písomný sľub obvineného.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 1. decembra 2010, sp. zn. Tp 79/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. decembra 2010, sp. zn. 2 Tost 35/2010, bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. opätovná žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu rovnako tak zamietnutá a súčasne podľa § 81 ods. 1 Tr. por. nebola prijatá ani ponuka peňažnej záruky.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu uznesením z 10. marca 2011, sp. zn. Tp 79/2010, o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 25. februára 2011, sp. zn. VII/2 Gv 271/09 – 121, na predĺženie lehoty väzby o 3 mesiace (t.j. do 30. júna 2011) u obvineného T. P. rozhodol takým spôsobom, že túto menovanému podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nepredĺžil. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2011, sp. zn. 6 Tost 6/2011, však na podklade sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR došlo podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. k zrušeniu uvedeného rozhodnutia a predĺženiu lehoty trvania väzby u obvineného do 30. mája 2011.

Dňa 29. apríla 2011 podal prokurátor ÚŠP GP SR opätovne návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u obvineného, a to do 30. júla 2011. Tomu bolo napokon znova vyhovené

až zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý uznesením z 11. mája 2011, sp. zn. 1 Tost 12/2011, na základe sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR napadnuté rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 05. mája 2011, sp. zn. Tp 79/2010, o nepredĺžení lehoty trvania väzby zrušil a podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby u obvineného predĺžil do 30. júla 2011.

Prokurátor ÚŠP GP SR podal dňa 20. júna 2011 na Špecializovaný trestný súd obžalobu na obvineného T. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v čase o 09.48 h dňa 2. decembra 2009 v B., na ulici P., v budove N., sa vyhrážal poškodenému J. Z., nar. X., vulgárnym spôsobom uvedeným v spise, pričom poškodený chcel následne z miesta odísť a vtedy sa ho spýtal „to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí?“, opätovne oslovil poškodeného so slovami „ešte raz ju uvidím nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš čo bude“ a následne jednou rukou siahol pod bundu a druhou rukou obtiahol zbraň, ktorú mal na opasku, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

2/ v presne nezistenom čase odo dňa 7. decembra 2009 do 17. decembra 2009 v B., v Ú., v cele č. X., si za účelom dosiahnutia zmeny zákonného sudcu v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe a jeho následného prepustenia z väzby na slobodu objednal u J. B., nar. X., fyzickú likvidáciu sudkyne Okresného súdu Bratislava III, JUDr. I. H., ktorej rozhodnutím v konaní označenom Tp 34/09 zo dňa 4. decembra 2009 bol vzatý do výkonu väzby a tiež fyzickú likvidáciu J. Z., nar. X., ktorý v predmetnom trestnom konaní vystupuje v procesnom postavení svedka – poškodeného, ktorých likvidáciu mal zabezpečiť J. B. po jeho prepustení z väzby na slobodu a to v presne neurčený deň, po 15. decembri 2009, nezisteným spôsobom, na bližšie neustálenom mieste, pričom za fyzickú likvidáciu JUDr. I. H. a J. Z. prisľúbil T. P. J. B. finančnú odmenu v celkovej výške 30 000 € a motorové vozidlo zn. AUDI Q7, z toho zálohu vo výške 10 000 € mal dostať dňa 22. decembra 2009 od otca T. P. – O. P. a ďalšiu sumu 1 500 € ako náklady na zabezpečenie si prostriedkov určených na spáchanie tohto činu, mal dať J. B. kamarát T. P. Ing. A. K. a to na základe listu napísaného od T. P..

Špecializovaný trestný súd uznesením z 28. júna 2011, sp. zn. BB-4T 22/2011, podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a súčasne podľa § 79 ods. 3 Tr. por. jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2011, sp. zn. 1 Tost 20/2011, bola sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 22. septembra 2011, sp. zn. BB-4T 22/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2011, sp. zn. 2 Tost 33/2011, bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. októbra 2011 bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok, na základe ktorého bol obvinený T. P. v bode 1/ uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a za to odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov zo zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a v bode 2/ podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. Prítomný prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na odvolanie voči výroku o vine a treste pre skutok v bode 1/ a odvolal sa len proti oslobodzujúcemu výroku pre skutok v bode 2/. Obvinený si ponechal lehotu na vyjadrenie.

Po vyhlásení vyššie uvedeného rozsudku požiadal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu o prepustenie z väzby na slobodu. Upozornil pritom na to, že je nevyhnutné preskúmať dôvody trvania väzby z hľadiska ústavnoprávneho a z hľadiska noriem medzinárodného práva. Uviedol zároveň, že dňa 24. októbra 2011 bola z jeho strany podaná ústavná sťažnosť. A napokon ako na ďalšiu skutočnosť poukázal na v danej veci vydaný oslobodzujúci rozsudok pre obzvlášť závažný zločin prípravy úkladnej vraždy.

Prokurátor navrhol žiadosť obvineného zamietnuť, pretože podľa neho sú dôvody väzby aj naďalej dané.

O uvedenej žiadosti bolo napokon rozhodnuté tak, že táto bola už vyššie citovaným napadnutým rozhodnutím podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod väzby, dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné poukázať v prvom rade na to, že v predmetnom prípade sa Špecializovaný trestný súd v súlade s § 79 ods. 3 Tr. por. správne zaoberal vyššie spomenutou žiadosťou obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, podanou pred uplynutím 30 dní od dňa, kedy rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

S čím sa však ale so súdom prvého stupňa stotožniť nemožno je to, že by väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvineného pretrvával v nezmenenom rozsahu aj naďalej.

Sťažnostný súd má totiž za to, že ďalšie väzobné stíhanie obvineného už nie je v danom štádiu konania s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por. a tiež predovšetkým s ohľadom na v danej veci vydaný prvostupňový rozsudok opodstatnené. Dôvod tzv. preventívnej väzby sa teda uplynutím času (obvinený je vo väzbe takmer 2 roky) ako i v dôsledku vydania prvostupňového rozhodnutia tak výrazne oslabil, že už ďalej nemožno hovoriť o jeho existencii.

Z týchto dôvodov bolo preto nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť o prepustení obvineného T. P. z väzby na slobodu.

Pokiaľ ide o tú výhradu obvineného, že o jeho vzatí do väzby rozhodla sudkyňa pre prípravné konanie JUDr. I. H., ktorá mala byť z daného rozhodovania podľa § 31 ods. 1 Tr. por. pre svoju zaujatosť vylúčená, tak k tomu je potrebné uviesť iba toľko, že uvedenú skutočnosť mal obvinený namietat' už skôr, ak chcel, aby sa ňou súd zaoberal. Nie je totiž možné rozhodovať o príp. zaujatosti sudkyne, ak námietka voči nej nebola zo strany obvineného vznesená bezodkladne (podania sťažnosti proti rozhodnutiu vyššie menovanej sudkyne o jeho vzatí do väzby sa obvinený výslovne vzdal) a keď navyše ani ona sama

sa necítila byť pri rozhodovaní danej veci zaujatá.

Čo sa týka potom ostatných námietok obvineného, prezentovaných v ním podanej sťažnosti, tak tieto považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za ničím nepodložené, resp. z hľadiska daného rozhodovania za irelevantné, a preto sa nimi nezaoberal (obžalovaný nebol prvostupňovým súdom oslobodený v celom rozsahu, preto nemožno aplikovať ustanovenie § 79 ods. 2 Tr. por.).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 07. novembra 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová